

Neapolis University

HEPHAESTUS Repository

<http://hephaestus.nup.ac.cy>

Archive Cypriot Newspaper Materials

Salpix

1889-06-03

þÿ £ ¬ » À¹ 3 3/4 - ± Á . 2 2 9

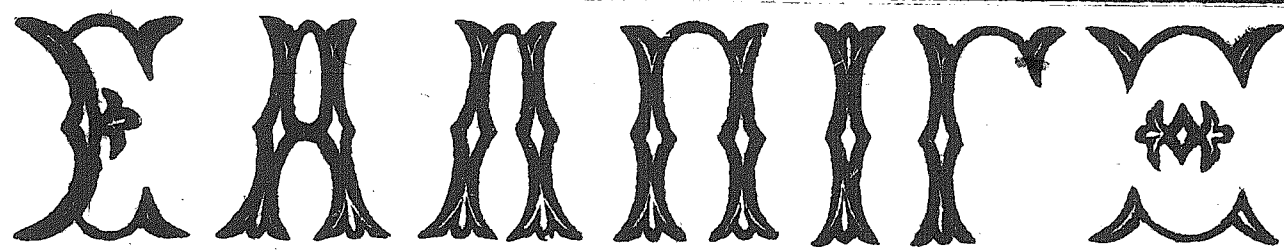
Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/10457>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

προπληρωτέα
Ἐν ταῖς πόλεσι τῆς
Κύπρου . . . Σελ. 8.
Ἐν ταῖς χωρίσι . . . 6.
Ἐν δὲ τῷ ἐξωτε-
ρικῷ . . . 10.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ.

Ἐκδότης καὶ Συντάκτης Σ. ΗΟΥΡΜΟΥΖΙΟΣ - Editor S. HOURMOUZIOS.

ΚΑΤΑΚΡΟΦΗΣΙΣ

προπληρωτέα. Εἰδο-
ποιήσεις καὶ διακηρύξεις
κατ' ἀποκοπήν. Ἐκδο-
τὸν τῶν προσηγορι-
ατικῶν τῶν φύλλων κατ' ἀ-
ποκοπήν. Διευκρί-
ναι.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ.

Ο κ. Σταύρος Κ. Κακού-
τας ἐν τῷ ὑπ' ἀρ. 26 καὶ 28
καταστήματι του πλησίον τοῦ
μεγάλου παντοπωλείου ὁδὸς
«Βικτωρία», κατασκευάζει παν-
τός εἶδους καὶ καλλίστης ποιό-
τητος ρακὴν μαστίχαν, τὴν ὁ-
ποῖαν ἐξοδεύει χονδρικῶς καὶ
λεπτικῶς. Οἱ βουλομένοι θὰ μεί-
νωσιν εὐχαριστημένοι καὶ ὡς
πρὸς τὴν ποιότητα καὶ ὡς πρὸς
τὰς τιμὰς. Ἀναλαμβάνει τὴν
ἀποστολὴν καὶ εἰς ἄλλας πόλεις.

Λεμεσῶ 1 Ἀπριλ. 89.

Ἡ ἐπιστολὴ τῆς «Σάλπιγγος» ἐν Ἀλε-
ξανδρείᾳ ἀνετέθη τῷ κ. Ἀντωνίῳ Γ. Κομ-
πανέλλῃ, πρὸς ὃν δέον νὰ πληρῶνται αἱ
συνδρομαὶ καὶ ν' ἀπευθύνονται αἱ ἐπιθυμούν-
τες νὰ ἐγγραφῶσι συνδρομηταί. Ὅσοι τῶν
ἐν Ἀθήνῃσι ἀξιότιμων συνδρομητῶν μας δὲν
καρῶνται τακτικὰ τὸ φύλλον, παρακαλοῦν-
ται νὰ καθιστῶσι τοῦτο γνωστὸν ἡμῶς εἰς
ἡμᾶς.

ΕΥΔΑΙΜΟΝΙΑΝ ΖΗΤΟΥΜΕΝ

Ἡ ΥΠΑΡΞΙΣ

—οἶος—

Ἐν τινος περικοπῆς τοῦ πε-
ρὶ Κύπρου ἀθροῦ τῆς «Ἀρ-
κτου» τῶν Βρυξελλῶν, ἦν ἐκ τῆς
Τεργεσταίας «Ν. Ἡμέρας» ἀ-
νεγράφημῃ εἰς τὸ παρελθὸν
φύλλον, ὅτι ἀμφίβολον ἂν θὰ
ἀκουσθῶσι τὰ παράπονα τῆς
πρεσβείας, διότι ἡ Ἀγγλί-
α δὲν κατατέλεσε τὴν Κύ-
προν ἵνα ἐξασφαλίσῃ
τὴν εὐδαιμονίαν τῶν
Κυπρίων, καίπερ εἰρω-
νικῶς ὡς φαίνεται ἐξενεχθείσης
κατὰ τῶν Ἀγγλῶν, καὶ ἐκ τι-
νων ἄλλων δημοσιευμάτων, δι-
αστρεβλόντων τὰς ἐνεργείας
καὶ ἀπαιτήσεις μας, ἀγόμεθα
εἰς τὴν ὑπόθεσιν ὅτι ὑπὸ πολλῶν
τοῦ ἐξω κόσμου, καὶ ξένων καὶ
οἰκείων, θεωρούμεθα ὡς λαὸς,
ἀπολαύσας τῶν ἀγαθῶν
τῆς εὐνομίας καὶ καλοδιακίησε-
ως ὑπὸ τὴν εὐγενῆ καὶ πεπαλι-
τισμένην Κυβέρνησιν τῆς Μ. Βρε-
τανίας, ἀλλὰ λαὸς θορυβώδης,
ἀπαιτητικὸς καὶ ὡς ἐκ περισσοῦ

ἀξιούμενος εὐδαιμονίαν
παρ' αὐτῆς τῆς Κυβερνήσεως.

Οἱ φρονούντες οὕτω, ἢ δὲν
ἔχουσι γνώσιν τῶν κυπριακῶν
αἰτημάτων καὶ τότε εἶνε τόλμη
ἀσύγγνωστος τὸ ἀποφαίνεσθαι
καθ' ἡμῶν ἀνεξέταστος καὶ ἀ-
βασανίστως, ἢ ἀπὸ σκοποῦ
πράττουσι τοῦτο διὰ νὰ παρα-
στήσωσι τὰς αἰτήσεις μας ὡς
ὑπερβολικὰς καὶ φαντασιώδεις
καὶ ἐξουδετερώσωσιν οὕτω τὰς
ἐνεργείας μας. Καὶ ἡμεῖς ἠλπί-
ζομεν ὅτι τὰ εὐλογα παράπονά
μας θὰ ἀντήχουν καθ' ἅπαντα
τὸν ἐξω κόσμον καὶ ὅτι αἱ ἐνέρ-
γειαί μας θὰ ὑπεστηρίζοντο πα-
ρὰ παντός συναισθανομένου τὸ
δικαίον λαοῦ ἀγωνιῶντος περὶ
ὑπάρξεως! Ἀλλ' ἔχομεν τὸ δι-
καίον ὑπὲρ ἡμῶν καὶ οὐδεὶς ἐ-
στω μεθ' ἡμῶν.

Λαὸς ἐξάντληθεις ἐκ τῆς ἐ-
παχθοῦς φορολογίας ἵνα ἐπαρ-
κῆσθαι εἰς τὰς πολυτελεῖς καὶ πο-
λυδαπάνους ἀνάγκας δύο κυ-
ρίων καὶ αἰτούμενοι ἀνακούφι-
σιν διὰ μέσων νομίμων καὶ τρό-
πων εὐγενῶν, εὐδαιμονίαν ζητεῖ
ἢ ὑπαρξιν;

Λαὸς αἰτούμενος ἀσφάλει-
αν τιμῆς ζωῆς καὶ περιουσίας
κατὰ τῶν θρασυγθέντων καὶ
αὐξηθέντων κακούργων ἀφ' ὧν
ἀνάπαυσιν δὲν εὐρίσκει ἡμέρας
καὶ νυκτός, εὐδαιμονίαν ζητεῖ ἢ
περὶ τῆς ὑπάρξεως του μεριμνᾷ;

Λαὸς, ὅστις εἰς τὸ δημόσι-
ον ταμεῖον τινάσσει καθ' ἑκά-
στην τὸ βαλάντιόν του καὶ ὁ-
μῶς τοῦτο ἐξάντλεῖται ἀενάως
χωρὶς οὐδὲν νὰ δαπανᾷται ὑπὲρ
ταῦ τόπου του καὶ ἀπαιτῶν
θεραπείαν τοῦ κακοῦ, εὐδαιμο-
νίαν ἐπιδιώκει ἢ περὶ τῆς συν-
τηρήσεως του κοπιᾷ;

Λαὸς ἀπαιτῶν ὑποστήριξιν
τοῦ μόνου ἐπαγγέλματός του,
τὸ ὅποιον φθίνει ἀσημέραι καὶ
μετ' αὐτοῦ φθίνει πᾶσα ζωὴ,
περὶ τῆς ζωῆς του προσπαθεῖ ἢ
εὐδαιμονίαν θηρεύει;

Ἐμῶν λαὸς ὅστις πένεται
καὶ λιμῶνται καὶ ἀπαιτεῖ ἐν-

ρον ἄρτον καὶ καθαρὸν ὕδωρ
νὰ ζῆσθαι. Ὅσα ἡ Πρεσβεία θὰ
καθυποβάλλῃ πρὸ τῶν ποδῶν
τῆς Ἀνάστης εἶνε ζῆρος ἄρτος
καὶ ἄπλου ὕδωρ. Δὲν ζητοῦ-
μεν οὔτε πολυσύνθετα καὶ πο-
λυποικίλα ἐδώδια καὶ καρι-
κεύματα, οὔτε τρωτικὰ καὶ
πολύτιμα ποτὰ οὔτε γλυκεῖα
ἐπιδόρπια. Τοῦτο δ' ἀποδει-
κνύει ἀκριβῶς τὴν θεινὴν θέσιν
μας καὶ τὴν κριτικὴν κατά-
στασιν εἰς τὴν εὐρισκόμεθα, πε-
ριορισθέντες εἰς ὅσα ἔχομεν
πλήρες δικαίον καὶ εἰς ὅσα κατ'
ἀναπόφευκτον ἀνάγκην πρέπει
νὰ εἰσακουσθῶμεν, ἀποσιωπή-
σαντες καὶ καταπνίξαντες τὴν
ἀπὸ τοῦ βάθους τῆς καρδίας
ἀνερχομένην μέχρι τοῦ λάρυγ-
γος καὶ ἐτοιμὴν νὰ ἐκτραγῆ ὡς
ἠφαιστειὸν ἔθνικὴν εὐχὴν καὶ
ἐθνικὸς πόθους.

Ποῖος ἄλλος λαὸς, πάσχων
ὅσα ἡμεῖς πάσχομεν, διατυποῖ
εὐσημότερον ἢ ἡμεῖς τὰ παρά-
πονά του καὶ χραταί νομιμωτέ-
ρας ἢ ἡμεῖς μέσων πρὸς ἀπαλ-
λαγὴν ἀπὸ τοῦ ἐπιχειρημένου
ὀλέθρου καὶ τῆς προσεγγιζούσης
καταστροφῆς;

Ἄλλοι μᾶς κατακρίνουσιν
ὅτι ἄγνοοι καὶ ἄλλοι
μᾶς χαρακτηρίζουσιν ὡς πολ-
λά ἀπαιτητικούς. Ἡμεῖς ἐβα-
δίσαμεν τὴν μέσιν ὁδὸν, ἐ-
θίξαμεν δὲ πᾶν ὅτι ἔχει κα-
κῶς. Ἐκθέτομεν πιστῶς τὰς δι-
αστάσεις τῆς ἀσθενείας καὶ ἀ-
φίνομεν τὴν ἐκλογὴν τῶν φαρ-
μάκων εἰς τὴν πεφωτισμένην τῆς
Ἀνάστης Κυβέρνησιν, ἔχομεν δὲ
δι' ἐλπίδος ὅτι θὰ εὐρῶσιν ἡ-
χῶ τὰ παράπονά μας ἐν τῇ
καρδίᾳ τοῦ εὐγενοῦς κοινοῦ τῆς
Ἀγγλίας, διότι περὶ ὑπάρξεως
ἀγωνιζόμεθα.

ΑΙ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ ΕΦΗΜΕΡΙΔΕΣ
ΟΥΔΕ ΓΥΡ ΠΕΡΙ ΗΜΩΝ.

Φίλη «Σάλπιγγος».
Παράδοξον δὲν σοι φαίνεται ὅτι τὰ
ἐλληνικὰ φύλλα τὰ ἐν τῇ ἐλευθερίᾳ
δὲν ἔλαβον δημοσιεύματα δὲν γρά-

φουν οὐδὲ γὰρ περὶ τῆς Κύπρου; Ἐ-
γὼ τέλος πάντων μετα μεγίστης προσ-
οχῆς ἀπὸ πολλοῦ διερευνῶ τὴν μαλ-
κὴν ἀναγνώσκουμένην ἐν Κύπρῳ «Ἀ-
κρόπολιν» καὶ ὁμῶς μεταξὺ τῶν τό-
πων πολλῶν εἰδήσεων, μεταξὺ τῆς
λαβυρινθώδους κληθῆς ἐκείνης ποικί-
λης ὕλης δὲν εὗρον ἢ ἀναγνώσω πε-
ρὶ Κύπρου οὐδὲ ἢ γραμμῆς, εἰμὲν ἄ-
παξ ἢ δις ἐν εἰδῆ εἰδήσεως ὀλίγας τι-
νάς γραμμῆς.

Τὸ φαινόμενον τοῦτο ὁμολογῶ ὅτι
μ' ἐμβάλλει εἰς ἀπορίαν, ἀγνοῶ δὲ ποῦ
νὰ τὸ ἀποδώσω. Δὲν ἀξίζει ἀρὰ γε
τὸν κόπον ἢ δυστυχίαν Κύπρου, νὰ γίνε-
ται καὶ περὶ αὐτῆς κανεὶς λόγος. ἢ οἱ
περὶ τὰ πολλὰ ἄλλα σπουδαιότερα καὶ
συμφερώτερα τῷ ἔθνει τυρβάζοντες
διευθύνται καὶ σφραγίζονται τῶν ἐφημε-
ρίδων δὲν ἔχουσι νὰ δαπανήσωσι καὶ
διὰ τὴν Κύπρον λεπτά τινα; ἢ μήπως
ἄνευ δὲ παρέχονται αἱ σπληναίων
ἀθηναϊκῶν φύλλων;

Ἐπειδὴ ἐγὼ λόγους νὰ πείσω τὸ
τελευταῖον τοῦτο, πρέπει νὰ ζητησῶ-
μεν ὡς τὸ ὑπουργεῖον νὰ θεωρησῆται καὶ
τὴν νῆσον ἐκ τῶν ἐλληνικῶν ἐκεί-
νων ὑποδούλων χωρῶν, περὶ οὗ ἀ τῶ
πος ἔχει καθῆκον νὰ ἔχη ἀναίμακτὰς
σῆλας, καὶ νομίζω ὅτι δικαιώμεθα
εἰς τοῦτο.

Δὲν εἶνε ἀνάγκη ἐννοεῖται νὰ λαμ-
βάνωμεν ἐκείθεν ὀδηγίαν ὅπως ἐν
πάσῃ ἐνεργείᾳ μας, ἐπιδιώκωμεν τὴν
ἐθνικὴν ἀποκατάστασιν, μὴ δὲ τὴν
δηρῶς αὐτὴ ὑπαγορευεταί ἐνδοθεν καὶ
ισχυρότερον πάσης ἄλλης ἐξωθεν, ἀλ-
λά, δὲν εἶνε καλὸν καὶ ἀναγκαῖον μά-
λις οἱ ἐλευθεροὶ ἀδελφοὶ μας ν' ἀν-
τιλαμβάνονται ἐν πάσῃ περιπτώσει
τῶν παραπόνων μας, καὶ νὰ ποιῶσι
καταφανῆ τὴν ὑπὲρ ἡμῶν συμπάθει-
άν των;

Ἐὰν ὁ τύπος σημαίνῃ τι καὶ
διὰ τὰς κυβερνήσεις καὶ διὰ τὸν ἀ-
ναγινώσκοντα αὐτάς, λαὸν δὲν εἶνε
καθόλου καλὸν καὶ ἀναγκαῖον νὰ
γίνωνται γνωστὰ ἐν τῇ ἐλευθερίᾳ
Ἑλλάδι καὶ τὰ λαμβάνοντα χώραν
ἐν τῇ γωνίᾳ ταύτῃ τοῦ ἐλληνισμοῦ
καὶ τὰ κατ' αὐτὴν, ὅπως οὕτω κα-
θίσταται γενότερος ὁ συνδέσμος καὶ
συγκρατῶν τὸν ἐλληνικὸν λαὸν ὁ-
σμος;

Τὰς σκέψεις ταύτας δημοσιεύσω
παρακαλῶ καὶ ἴσως ἐπανεέλθω ἐπὶ
τοῦ θέματος τοῦτου. Μ.

Η ΠΡΟΠΟΜΠΗ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΟΠΟΛΕΩΣ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΑΣ

Αδελφόν ν' ανακλύσῃ τῆς κατὰ τὴν
20 Μαΐου λαβοῦσαν χώραν ἀναχώρησιν τῆς
βασιλοπόλεως Ἀλεξάνδρας ἐξ Ἑλλάδος, ἀπερ-
χουμένην ἐκεῖ ἔθθα τὸ εἶσπρα μέλλον πα-
καλεῖ καὶ τὴν συγκινητικὴν πομπήν, τοῦ
λαοῦ κατευθύνοντος αὐτὴν δι' εὐχῶν καὶ
ἀλαυτοῦ, καὶ νὰ μὴ συγκινηθῇ, νὰ
μὴ δακρῶσθαι, νὰ μὴ κλαύῃ ὡς παῖδιον. Ἐν-
τὴς «Ἀκροπόλεως» τῆς 21 Μαΐου ἀποσπώ-
μεν τὰ ἐξῆς:

Ἐξαιρετικὴ θλίψις ἐγένετο χθὲς καὶ θλίψις
πομπικὴ ἐν τῇ ἀπλότῃ αὐτῆς περιπαθῶς
δὲ συγκινητικῇ ἢ ἀναχώρησι τῆς βασιλικῆς
οἰκογενείας, ἐνεκα τῆς ἀπερχομένης εἰς Ρω-
σίαν πρώτης βασιλοπόλεως νέμης καὶ πρώτης
βασιλοπόλεως τῆς Ἑλλάδος. Ὁ Ἕλληνας
ἤδως μόνον ἐκ τῶν παρακλιθῶν γνωρίζων ἐν
νυντεριναῖς μακρῶς διηγήσει τὰ περὶ βα-
σιλοπόλεως καὶ τῆς εὐμορφίης τῆς, ὅταν ἠθ-
τύχησε ν' ἀπολαύσῃ διὰ τῶν ὀφθαλμῶν του
τὸ πάγκαλον θέαμα, τὸ ὅποιον ἐν τῇ φαν-
τασίᾳ του μόνον ἕως τότε ἀνέπλαττε, καὶ
νὰ τὸ ἴδῃ, περικαλλῆς καὶ ἐκθαῖν καὶ ἐπιχ-
ρῆ, ἀκατάλακτον βασιλοπόλεον τοῦ παρα-
κλιθῆ, μετὰ στοργῆς ἰδιαιτέρως περηκολού-
θει τὴν ἀνάπτυξιν τῆς βασιλοπόλεως Ἀλε-
ξάνδρας ἀπὸ τῆς γεννήσεώς τῆς, ἠγάλλετο
δὲ καὶ ἠψάλλετο καὶ ὑπερηφανεύετο βλέ-
πων μετὰ τῆς ἡλικίας ἀναπτυσσομένην καὶ
τὴν ἀμωμητον χάριν τῆς καλλονῆς τῆς. Ὁ-
ταν δὲ τέλος ἐλθούσης τῆς ὥρας ἡ Ἕλλη-
νὶς βασιλοπόλις μνηστευθεῖσα ἐμελλε ν' ἀ-
πέλθῃ νόμῃ περιλαμπρῶς εἰς μίαν μεγάλην
καὶ παντοδύναμον αὐτοκρατορίαν, ὁμοδόξον
καὶ συγγενή, ἡ χαρὰ τοῦ Ἕλληνικοῦ λαοῦ
ἢ ἀπερίγραπτος ἐξεδηλώθη χθὲς ἐγκαρδιώ-
τατα καὶ περιπαθέστατα κατὰ τὴν τρυφερὰν
προπομπὴν ἀπὸ τῶν ἀνακτόρων μέχρι τοῦ
σιδηροδρομικοῦ σταθμοῦ καὶ πέραν εἰτα μέ-
χρι Λιουσίων καὶ Ἐλευσίνος.

Ἦτο μία φιλόστοργος καὶ ἂν θέλετε ἐ-
γώγιατικὴ διάχυσις κερυμμένου ἕως τώρα
αἰσθήματος.—Διότι ὁ λαὸς—καὶ κάμνει πολ-
λὸ καλὰ—τὰ αἰσθημάτων του τὰ εὐγενῆ δὲν
τὰ ἐξευτελιζοῦ πομπῶν αὐτὰ εἰς τὸ πα-
ζάρι ἐν οὐ δέοντι, ἀναμένει—πολλὸ συνετῶς
—νὰ ἔλθῃ ἢ κατὰλληλος, ἢ ἱερὰ στιγμή, καὶ
καθ' ἣν ἀνοίγει ὁ—εὐγενῆς Ἕλληνας λα-
ὸς τὴν καρδίαν του καὶ ἀφίνει νὰ ἐξέλ-
θουν τὰ εὐγενέστερα καὶ τρυφερώτατα αἰ-
σθημάτων του εἰς ἀποχαριτωμένους καὶ εἰς
δάκρυα. Τοιαύτη ἦτο ἡ χθεσινὴ στιγμή τῆς
ἀναχωρήσεως τῆς βασιλικῆς οἰκογενείας,
στιγμὴ ἱερὰς τοῦ λαοῦ ἐκδηλώσεως, στιγμὴ
ἐκφράσεως χαρᾶς καὶ εὐχῶν δι' ὧν
προέπηκε τὴν ὄρασαν βασιλοπόλεον του
εἰς τὸ ἦδον καὶ εὐφρανῶν μέλλον τῆς. Καὶ
ἂν δὲν εἶχε σφόδρα μεγάλους καὶ στρατούς
νὰ τὴν συνοδεύσῃ ὑπερήφανον, ὡς νόμῃν
τοῦ πρώτου ὀρθοδόξου κράτους τῆς Ἀνατο-
λῆς, μέχρι τῶν βορείων ἀκτῶν, ἀπαστρέφ-
πτουσαν ὑπὸ τὸ ἄμμος χρυσοῦ καὶ λόγγης,
ἔχει ὅμως εὐγενῆ καρδίαν καὶ δάκρυα με-
τὰ ὅποια χθὲς συνώδευσε τὴν πρωτογέννητον
νόμῃν, του.

Μετὰ τὴν 10 ὥρ. τῆς πρῆμιας ἀσυνήθους καὶ
ἐρπαστικῆς ἦτο ἡ κίνησις ἐν τῇ πόλει. Ἀμα-
ξαι ἔφερον τὰς βασιλικὰς ἀποσκευὰς εἰς τὸν
σταθμὸν, ἐνῷ ἐρίπτοι ἀξιωματικοὶ ἀνέβαι-
νον πρὸς τ' ἀνάκτορα, στρατιωτικοὶ δὲ καὶ
πολιτικοὶ ὑπάλληλοι καθήρχοντο εἰς τὸν
σταθμὸν μετὰ χρυσοῦς στολᾶς καὶ τὰ παρά-
σημα οἱ στρατιωτικοὶ, μετὰ ῥοδῶν καὶ
ὕψηλους κίλους οἱ πολιτικοὶ. ἄλλαι δὲ ἀ-

μαξὶ φέρουσι οἰκογενεῖς καθήρχοντο πρὸς
τὸν σταθμὸν.

Πρὸ τῶν προκλιθῶν τῶν ἀνακτόρων πα-
ρετάθη ἡκ ἱππικὸν ἐν τῇ πλατείᾳ τοῦ
συναγματοῦ ἐπὶ ἀσπιδόμακρον μί-
χλην μετὰ σαλπύγγων εἰς τὴν πλατείαν
παροῦσιν Κορνή παρετάθη θρασύλα εὐθι-
μων ἐν δὲ τῇ πλατείᾳ Ὀμονοίης παρε-
τάθη ἀποσπασμα παρετάθη καὶ εἰς τὴν
πλατείαν τοῦ σταθμοῦ οἱ μαθηταὶ τῆς σχο-
λῆς τῶν ἀξιωματικῶν, οἱ μαθηταὶ τῆς σχο-
λῆς τῶν ἐξῆρων ἀξιωματικῶν καὶ ἡ
στρατιωτικὴ μουσικὴ. Ἀλλὰ τὸ εὐμορρότε-
ρον καὶ ποικιλοτέρον θέαμα ἦν ἡ πομπή-
σις τοῦ κόσμου ἐπὶ τῶν πλατείων καὶ πε-
ζοδρομίων: οἱ ἐξώσται ἦσαν καταρροῖοι
γυναικεῖου κόσμου ἐπὶ τῆς πλατείᾳ τοῦ
συναγματοῦ παρετάθησαν οἱ μαθηταὶ τῆς
Ριζαρίου Σχολῆς.

Τῇ 9 1/2 ὥρ. ἐψάλλη κατανυκτικώτατα δοξο-
λογίᾳ ἐν τῷ ἀνακτορικῷ ναῷ. Ὅταν ὁ ἱερεὺς
ἤρχετο ἐν τῇ αἰθήρῃ ὑπὲρ τῆς βασιλοπόλεως
Ἀλεξάνδρας, οἱ ὀφθαλμοὶ τῶν παρισταμέ-
νων ἐπληρώθησαν δακρύων ἀκατασχετῶν, ὁ
δὲ βασιλεὺς μὴ δυνάμενος νὰ συγκρατηθῇ
περιεπτύχη ἔνδακρυς τὴν ἀγαπητὴν του
θυγατέρα, ἣτις ὠσπύτως ὑπὸ λυγρῶν ὀφθαλ-
μῶν ἀσυγκρατήτως καταληθθεῖσα ἐστρέψθη
ἐπὶ τοῦ τοῖχου τοῦ ναοῦ.

Συγκινητικώτατη ἦν ἡ ἀναχώρησις ἐκ
τῶν ἀνακτόρων τῆς βασιλοπόλεως. Μετ' ἰδι-
αιτέρας στοργῆς καὶ συμπαιθείας ἀπεχάρη-
τισε τοὺς αὐλικούς θεράποντας, δακρύουσα
εἰς τὴν ἱερὰν αὐτὴν καὶ ἀνέφραστον ὄραν,
καθ' ἣν ἐγκατέλειπε πλέον διὰ πικρῶς τὸν
πατρικὸν οἶκον μετὰ τοὺς γηραιούς του θερά-
ποντας, πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν τῶν ἐπὶ τῶν ἀ-
νετρήθη καὶ ἐμεγαλύνθη εἰς κάλλος καὶ ἀ-
πλήν εὐγένειαν.

Οἱ θεράποντες ἕνας-ἕνας ἀπεχαριτέζον
τὴν περιλημένην βασιλοπόλεον καὶ ἐβίβον
τὴν χεῖρά τῆς, βρέχοντες αὐτὴν διὰ τῶν
δακρύων, αἵτινα θερμὰ ἔχονον οἱ ὀφθαλμοὶ
των. Εἰς τὴν σκηνὴν ταύτην τὴν ἐξῆχος
τρυφερὰν δὲν ἠδυνήθη ἡ βασιλοπόλις νὰ κρα-
τήσῃ τὰ δάκρυα καὶ ἔρρεον κρουνήδων ἀπὸ
τῶν ὀφθαλμῶν τῆς καὶ εἰσῆλθεν οὕτω δα-
κρυμένη καὶ κλαίουσα εἰς τὴν ἀμαξίαν.

Τῆς μεγαλοπρεποῦς πομπῆς προεπο-
ρεύετο ἡμέρα βηματίζουσα ἴλη ἱππικὸν ὀ-
πισθεν ἐν ἀνακτορικῇ ἀμαξίᾳ ἐπωχεῖτο ὁ
βασιλεὺς ἔχων πρὸς τ' ἀριστερὰ του τὴν
βασιλοπαιδίσαν Νικόλαον. Κατέπιν ἤρχετο εὐ-
μορρῶς τέρτιπος ἀμαξία, ἐν ἣ ἐπιχεῖτο ἡ
βασιλοπόλις, ἔχουσα ἀριστερὰ τὴν βασιλοπι-
δα Ἀλεξάνδραν καὶ κατέναντι τὴν βασιλο-
παιδίσαν Μαρίαν. Καὶ ἠκολούθουν κύκλιον κα-
ἐρῆς ἢ πολυάριθμος καὶ ὑπερήφανος συνο-
δεῖσι τῶν ἐρίπτων ἀξιωματικῶν ἐξ ὄλων
τῶν στρατιωτικῶν σώματων, ἀντιπροσωπεύ-
ουσα τῆς Ἑλλάδος τὰς πόλεις διασ ἐν
γαμηλίῳ στολῇ.

Ἐν τῇ ὁδῷ Σταδίου ἀπὸ τῶν ἐξώστῶν
ἔρρινον τὴν νόμῃν δι' ἀνθέων δροσερῶν
πρὸ τῶν Χαυτείων δὲ ἐκραύγασαν ὁ κό-
σμος:

—Στὸ καλὸ βασιλοπόλεον! στὸ καλὸν
κατευθύνον!

Πικρῶς δ' ὁ λαὸς ἐρώναξε Ζήτω! Ζήτω!
Ἡ βασιλοπόλις συνεχῶς ἀπέμασσε διὰ τοῦ
μανθηλίου τὰ δάκρυά τῆς. Καὶ ἡ βασιλο-
πόλις δ' ἐπίσης ἦτο εἰς ἄκρον συγκινημένη,
ἂν καὶ κατέβαλε κόπους ν' ἀποκρύψῃ τὴν
πίκραν τῆς, ὅμως οἱ ὀφθαλμοὶ τῆς τὴν ἐ-
πρόδιδον.

Ἄλλ' ὁ κόσμος; Τί εἶχεν ὁ κόσμος ὁ
παριστάμενος ἔνθεν καὶ ἔνθεν εἰς τὰ πεζο-
δρομῖα καὶ ἐδάκρουν; Πλὴν καὶ πῶς ἄλλως

ἤδυνετο νὰ ἐκφράσῃ τὸν κόσμος τὴν λατρεῖ-
αν πρὸς τὴν βασιλοπόλεον τῆς Ἑλλάδος
τὴν φεύγουσαν; Καὶ ἐπληρώθη ὁ κόσμος
κατεβαίνων ἀπὸ τὰ πεζοδρομῖα, καὶ ἐπλη-
ρώθη πολὺ, ἐγγὺς τῶν βασιλικῶν ἀμαξῶν,
ὅπως δι' ὑστάτην φωνὴν ἀπολαύσῃ τῆς θέ-
σεως τῆς βασιλοπόλεως, ἣτις δὲν ἔα στολήν
πλέον τοῦ περιεπετοῦ τῆς πόλεως.

Κόσμος ἀπειράριθμος περιέκλυσε τὸν στα-
θμὸν. Οἱ κροῖ ἄλλοι ἐν ἑκταεῖ μακρᾷ
κατελύθησαν ὑπο ποικιλώτατον καὶ πικρο-
τάτου κωμοῦ. Ὅσοι οἱ ἠρέβησι μετὰ τοῦ
προσωπικοῦ τῶν πρεσβειῶν περιβεβλημένοι
τὰς χρυσοκρότους στολὰς οὕτως προσήλθον.
Στέφανα μαρτύριοι μετ' ἐπιγραφῶν χρυσοῖς
γερμικαῖς προσεφέρθησαν ἐκ μέρους τοῦ δή-
μου καὶ τῶν συνεκτινῶν. Ἡ βασιλοπόλις
σφιγκτώτατα ἔθλιβε τὰς χεῖρας τῶν δεσπο-
νίδων ὅτε δ' ἀντήλλαξε τριπλοῦν ἀπα-
σμέν μετὰ τῆς δεσποινίδος Εἰρήνης Χαυτε-
πέτρου ἣτις ἐκινήθη εἰς λυγμούς, ἦτο ἀ-
περιγράπτως συγκινητικὸν τὸ θέαμα.

Ὅτε εἰσῆλθεν εἰς τὴν ἀμαξίαν ἐγκάρδιοι
λαϊκοὶ εὐχαὶ ἀντήχησαν. «Καλὰ στέφανα
βασιλοπόλεον καὶ καλὰ στέφανα». —Στὸ κα-
λὸ βασιλοπόλεον! στὸ καλὸν. Ἀπὸ τῶν ἐ-
ξώστῶν τῶν βασιλικῶν ἢ βασιλικῆς οἰκογε-
νείας ἠχάρηται ὑποκλινομένη καὶ χαριετί-
ζουσα τὸ πλῆθος, οὕτω δ' ἀπῆλθεν ἡ βα-
σιλοπόλις Ἀλεξάνδρας εἰς τὴν μεγάλην Αὐ-
τοκρατορίαν τοῦ Βερρά, φέρουσα μεθ' ἑξυ-
τῆς ἀειμνήστον τοῦ Ἕλληνικοῦ λαοῦ τὴν
τρυφερωτάτην συμπάθειαν.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Ἡ Πανήγυρις τοῦ κατὰ-
κλυσμοῦ ἐφέτος δὲν ὑπῆρξε
ζωηρὰ ὡς ἄλλοτε, οὐτ' ἐδῶ οὐ-
τε εἰς Λάρνακα, ἐνθα συνήθως
γίνεται μεγάλη συνάθροισις. Εἰς
τὸ Ζύγιον ἀπὸ 2 ἐτῶν ἤρχισε νὰ
γίνηται τοιαύτη καὶ ἐφέτος ὡς
μᾶς ἐπληροφόρησαν ἦτο μία
ἀρκετὰ καλὴ συνάθροισις.

Μετὰ λύπης ἀγγέλλομεν τὴν
παραίτησιν τοῦ τέως βουλευτοῦ
Λεμησοῦ—Πάφου κ. Σωκρ. Ν.
Φραγκοῦδη ἀπὸ τῆς θέσεως αὐ-
τῆς. Ὁ κ. Σ. Φραγκοῦδης ἀπὸ
πενταετίας ἤδη προθύμως ὑπη-
ρετῶν τὴν πατρίδα του ἀπέδειξε
βουλευτικὴν ἰκανότητα οὐ τὴν
τυχοῦσαν, λογικῶς πάντοτε καὶ
πειστικῶς διεξάγων πᾶσαν συ-
ζήτησιν.

Φοβούμεθα ὅτι μετὰ τινα
καιρὸν δὲν θὰ εὐρίσκωμεν ἀν-
τιπροσώπους, διότι τὸ μόνον βρα-
βεῖον ὅπερ πάντοτε ἐτοιμάζομεν
δι' αὐτοὺς, μετὰ τὰς πικρίας
δι' ὧν ἐν τῇ ὑπὲρ τοῦ καλοῦ τῆς
πατρίδος των ἀγωνία ποτιζόν-
ται, μετὰ τὴν τῶν συμφερόν-
των των, εἶνε ὁ ἕως μετὰ
χολῆς μεμυγμένον.

Τὴν ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ Ὀ-
λύμπου ἐπὶ λαμπρᾶς θέσεως ἐ-

κτισμένην, καὶ ὡς προύριον πε-
ριτειγισμένην ἀρχαίαν Μονὴν τοῦ
Τιμίου Σταυροῦ, τοῦ ὡς ἐκ τοῦ
ὑψοῦς ἐπικαλουμένου Θεοκρε-
μάστου, ἀνελάβε μετὰ πολλοῦ
ζήλου καὶ μερίμνης νὰ διορθώσῃ
καὶ ἐπισκευάσῃ καὶ ἀληθῆς ἐν-
διαίτημα τῶν ἀπὸ τῆς τύχης
τοῦ κόσμου ἀποχωρούντων νὰ
καταστήσῃ ὁ Ἱεροδιάκονος κ.
Διονύσιος Μοναχὸς, εἰς ὃν πα-
ρεχώρηθη ἐφ' ὅρου ζωῆς ὑπὸ
τῆς ἐκκλ. ἀρχῆς ἀντὶ ἐτησίας
τινὸς καταβολῆς. Καὶ ἄλλοτε
ἐπεχείρησε παρόμοιον διὰ τὴν
ἀγαπητὴν αὐτῷ Μονὴν ὁ κ. Δι-
ονύσιος ἀλλ' οἱ ὄροι ὑφ' οὗς ἀ-
νέλαβε τοῦτο δὲν τῷ ἐπέτρεπον
νὰ προχωρήσῃ καὶ ἀπεχώρησε
μετὰ πολλὰς δαπάνας.

Ὁ ναὸς οὗτος, ἐκτός τοῦ ὅτι
ὁ χρόνος ἐχάραξεν ἐπ' αὐτοῦ
τὰ σκληρὰ ἔχνη τῆς διαβάσεως
του, πρὸ 10 περίπου μηνῶν ἐ-
γένετο καὶ παρανάλωμα τοῦ
πυρός, διασωθέντος μόνον ὡς ἐκ
θαύματος τοῦ ἱεροῦ τοῦ τιμίου
Σταυροῦ τεμαχίου. Ὁ κ. Διονύ-
σιος καὶ τὸν ναὸν ἤρχισε νὰ ἐ-
πισκευάσῃ καὶ τὰ δωμάτια, καὶ
εἰκόνας, καθ' ὃ ἀριστος ἀγιο-
γράφος, νὰ ζωγραφίσῃ προτιθε-
ται. Πρὸς τὸν θεάρεστον τοῦτον
σκοπὸν ἐπικαλεῖται καὶ τὰς προ-
αιρετικὰς συνδρομὰς τῶν ἀπαν-
ταχῶν Κυπρίων.

Κατὰ τὰς τελευταίας εἰδή-
σεις ἀπεβίωσεν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ
ὁ κ. Ἄντ. Ι. Καμπανέλλης συμ-
πολίτης μας. Ὁ μακαρίτης ἦ-
το πολὺ καλὸς καὶ παλλὰς ὑπη-
ρεσίας παρεῖχεν εἰς πάντα Κύ-
πριον ὅστις ἐπεκαλεῖτο τὴν συν-
δρομὴν του.

Δεκαετὲς παιδίον ἐνταῦθα
εἰσελθὼν τὴν παρελθοῦσαν Τε-
τάρτην εἰς τὴν θάλασσαν νὰ
λουσθῇ καὶ μὴ γνωρίζον νὰ κο-
λυμβᾷ ἐπνήρη.

Τὴν πρόχθες Πέμπτην ἐσπέ-
ρας ἐν τῇ κεντρικωτέρᾳ τῆς
πόλεως ἀγορᾷ, παντοπώλης τῆς
Πέππος ὀνομαζόμενος, εἰσελθὼν
περὶ τὴν 10 ὥραν μ.μ. ἐν τῷ
μαγαζεῖῳ του ὅπερ εἶχε μὲν ἀνοι-
κτόν, ἀλλ' αὐτὸς ἐκάθητο δι' ὀ-
λίγην ὥραν εἰς τὸ ἀντικρὺ κει-
μενὸν καφνεῖον, καὶ μὲν κλει-
σας καὶ σβέσας τὰ φῶς πρὸς τὸ
νὰ κατακλιθῇ, τέσσαρες στίβα-
ροι βραχίονες τὸν ἤρπασαν κα-

κο του λαμου και δι' απειλων και τρομοκρατιων εξητουν τα χρηματα του. Τελος αφοδ ηρπασαν ο τι ευρον τον αφηκαν και εφυγον.

Την χθες Παρρασκευη πρωι κατεπλευσεν εν Λαρινακος προερχομενη λεμβος, πληρης μουσικων, παιανιζοντων. Εινε ο βιασος της μικρας αιουδου Αννης.

Καθ' α σημερον επληροφορηθημεν, εν τη επαυλει του κ. Γω. Χριστοδουλιδου τη καλουμενη Συμπουλας, πυρκαγια κατεστρεψε πολλα δενδρα. Λεγεται οτι το πυρ μετεδωθη εξ απροσεξιας τινων, οτινες ηναψαν πυρ δια να ψησωσι κρεας

Λευκωσία 29 Μαΐου 89.

Καλωσ μας ηλθεν ο Οκτώβριος. Ελπίζομεν να βλαστήσωσι ταχέως τα γενήματα εν τοις αλωνίοις. Τοιαυτα αναφωτοδμεν εις την παραδοξον ταυτην του καιρου τροπήν, ητις εξακολουθει οδω βροχερά. Χθες περι την 3ην μ.μ. ελχομεν ραγδαιοτάτην βροχήν επι μιαν ωραν. Σήμερον δε περι την ιδίαν ωραν κατέπεσεν επίσης αφθονωτέρα της χθεσινής βροχή και μόλις επανσε μετα δύο ωρας. Ο ποταμος κατ' αμφοτέρας τας ημέρας ερρευσε μετ' αρκετου ποσου υδατος.

Ως επι το πλείστον η κατήφεια της ατμοσφαιρας μας αρχεται από της 10ης π.μ., και λήγει την 5ην μ.μ. οπότε επιτρέπει εις ημας να εξέλθωμεν εις περιπατον εις τας εκτός της πόλεως μας ωραιας δειδροστιχίας αιτινες τόσον οας εθέλξαν κατά την πρότερον ημερών ενταυθα βραχειαν διαμογήν σας.

Πρέπει όμως να γνωρίζετε οτι η βροχή δεν επεσε πέραν των τριών Αγγλικών μιλίων εκ Λευκωσίας. Τοιτο επληροφορηθημεν εκ πολλών επιστροφόντων εκ Λαρινακος χωρικων προσκυνητων του Αγ. Γαλουδ.

Το δυστύχημα ειπε οτι πολλοι κύριοι και κυριαι, υπελαχτες εις τας της γαστρος επιθυμίας, εξέδραμον τινες πεζη, τινες εφιπποι και άλλοι ωχόμενοι μέχρι του χωριου Δευτερας οπως εκ των δενδρων ιδίαις χερσιν γυρωσιν τοδ ωραιου αυτης πρακτότος των κατοίων, αλλ' επανακάμπτοντες εβρίναν «πουλιά βρεμένα» κατά το δη λεγόμενον.

Καλωσ να δεχθητε εκει εις Λευκωσιν την μικράν Ανναν, ητις ελπίζει να εβρη γαλήνιον αιμόσφαιραν. Η θαλασσία αυρα σας ης ησθάνθην επι βτητην επενεργειαν, άναται να διασκεδάση τα μελαγά νεφη της.

Αι άμοροι μας φίλοι Λαρινακις φρεσθεντες των λεπτών των απεφάσαν να μας προπέμψωσιν την προσεχη Παρρασκευην (1ην Ιουνίου) τον Κατήλειον μουσικόν θιασον οστις θα στηση τα πανόλυτά του μουσικά όργανα εν τω λιαν καταλληλω καφενάω του γρημιου κ. Η. Σαριπόλου.

Εν τη πόλει μας διατρίβει πρό τιών ημερών Ευρωπαϊος τις πτυχιούχος (λέγει) οδοντίατρος. "Ημεις κατ' αρχας ενομήσαμεν οτι ωτίατρον εχομεν ανάγκην, διότι αλυπερπλεονάσσασι ενταυθα μουσικαι μας εξησθήρησαν τα άκουστικά τμήματα, αλλ' ολίγον σκεφθέντες ενοήσαμεν οτι εχομεσι δικαιοι οι Ευρωπαϊοι στείλαντες ημίν οδοντίατρον. Αφοδ εξαντληθώσιν αι σιδηρωμένα τζέπαι μας, τότε θα μας πιάσουν αι κατεθασται και θα λουθήσου και τα τρατα-δύο μας! Εινε δυνατόν Ευρωπαϊκος τοδς να κάμνη λάθη; ; ; Σιν να μου λέγουν οτι εν πλήρει Μοτω πλημμυροσιν οι ξηροί ποταμοί! Εινε τουτο δυνατόν ;

Εις τοιτο απαντήσατε ημετε παρακαλω φιλιότη και ηχησσα «Σάλαιτζ».

Χίρε.

—ο—

Εκ Λαρινακος.—

«Κάθε χθες και καλήτερα». Η συρροή του πλήθους εις τον Κατακλυσμόν υπήρξεν ολιγοτέρα της περυσινής διότι ο παρηγυριστής τότε τρέχει μετα προθυμίας εις διασκεδαστικήν πανήγυριν, οπότε αισθάνεται, αν οχι πληρες το βαλάντιόν του τουλάχιστον δυναμέον να ανταποκριθῆ προς τον σκοπόν του. Η κατήφεια βασιλευει παντοδ και πάντοτε διότι το βάρος της αχρηματίας ειπε τουουτον βαρύνωστε και τον μάλλον ενθουσιώντα παρηγυριστήν καθιστά σκιθρωπόν και σύννον. Παντοίου ειδους διασκεδασεις ελαβον χωραν, αλλ' ο διασκεδαστής ωθετο προς αιτάς μηχανικώς διότι ενδομύχως αλλα εσκέπτετο. Μόνος ο ηχος των Τουρκικων οργάνων ταουλιων και ζορνέδων, εφαιδρυνε κάπως τα πρόσωπα των συρρευσάντων χωρικων, οτινες απήλθον εις τα ίδια εν πλήρει τάξει.

Την εορτήν επεσφράνσεν απευκτατον συμβάν τουδ δηλον φρικτην εντόπωσιν ενεπόησε και εις τον μάλλον σκληροκαρδιον ανθρωπον. Εν αυτω τω καταστηματι τουδ υγειονομου ευρέθη ο νεκρός του φώλακος αυτου, Γιαννακος Χ. Δημητρίου περι την 1 μ.μ. ωραν κατά τα θουλλόμενα ο φόνος εγένετο δια κεντημάτων σιδηρού πτενιριον ευρεθέντος παρά τω δωματιω του φονευθέντος, και φέροντας σημετα αιματος, οπερ και παρέλαβε και εφόλαξεν η Αστυνομία. Η σεδαστή μας Κυβέρνησις εκετέλεσε το καθήκον της, διότι ο Επαρχιακος Ιατρος παρετήρησε δια νεκροφιλίας το αλ-

τιον του θανυτου και άμεσως παρέδωκε τον νεκρόν εις τους συγγενεις του ενα τον θάψωσι, η δε Αστυνομία μας ετέθη ως Λαρινακόν επι τα ίχνη του φονέως οστις εαν δεν τιμωρηθῆ ενταυθα υπό του Νόμου θα τιμωρηθῆ βεβαίως υπό του θεου. Ο πτωχός Κυπριακος λαός οστις και τον τελευταϊον δολον θυσιάζει υπέρ της διοικήσεως της Νήσου δικαίως παραπονεϊται διότι ητε ζωη και τιμή του κινδυνεύουν άνα πᾶσαν στιγμήν και εις αυτά τα κεντρικώτερα μέρη των πόλεων και υπ' αυτά τα όμματα της Αστυνομίας.

Η κυβέρνησις απεφάσισεν εφέτος να συνάξη την δεκάτην της δι' ολιγωτέρων Μεμούριδων. Βλέπετε ενα Μεμούρην υποχρεωμένον να περιέρχεται 5—6 χωρία ενα δεκατίχη τα αλώνια και τοιτο χάριν οικονομίας του Κυβερνητικού ταμείου διοτι εαν διορισθώσιν εις την Επαρχίαν αυτην 20 Μεμούρηδες απαιτουται δια την τρίμηνον εργασίαν 150 λίρ. Στερ και ταυτας οικονομει η Κυβέρνησις αφίνει, δε εκτεθειμένον εις μνρίας ατμοσφαιρικας επαρχίας το ειπε του γεωροδ, οστις και αναγκάζεται να περιμένη τον Μεμούρην να τελιώση την σωρόν 2—3 χωριών και κατόπιν να τοδ δοθῆ άδεια να ανεμίση κάθεται μεεϋταρωμένας χειρας εντός του αλωνίου του απέναντι του σωροδ και κλαει την τέχνην του παρακαλει δε τον θεον να απομακρύνη τα νεφη και σωθῆ ούτω το πρό αυτου προτόν. Υπόφερε γεωργία διότι θεοι δαιμονες και ανθρωποι ετάχθησαν εναντίον σου.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ.

Ο υποφαινόμενος ειδοποιώ τους συμπατριώτας μου Κυπρίους τους εχοντας αλληλογραφίας ή σχέσεις με την Αλεξανδρειαν και ελην την Αιγυπτον και τους λιμένας της, οτι δεχομαι δι' ελα τα μέρη ταυτα επισολας, δέματα, αποσολας και οποιασδήποτε άλλας παραγγελίας, άτινας ήθελον να ρειλωσιν ή να λάβωσιν απ' εκει, υποσχομένος να εκτελώ αυτάς μετα πάσης ακριβείας.

Ο θέλων περισσοτέρας πληροφορίας δυναται να παρουσιασθῆ εις το χάνι του κ. Πέτρου Χ. Χαραλάμκου οδός Βικτωρίας.

Λευκωσία 1 Ιουνίου 89.

Σταύρος Ματειδης.

Αυριον εν τω σαθμω των άμαξών δηλ. εν τω χανίω του κ. Γ. Αγασσαϊδου υπάρχει εις την διάθεσιν των βουλαμένων άμαξα άραια, κλειστή, δια περιπάτους.

Την Δευτέραν αναχωρει τοιαύτη εις Λαρινακα.

ΑΞΙΟΣΥΣΤΑΤΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ.

«ΑΝΑΠΛΑΣΙΣ» Περιοδικόν του εμωνώμενου συλλόγου εκδιδόμενον οδς του μηνός εν Αθήναις. Σύνδρ. ετησία φρ. 10 Περιεχομενα του 26 αριθμοδ. Τα έρχεται της Ελληνικής Χριστιανικής Αυτοκρατορίας υπό Νικηφόρου Καλογερα.— Γ. Σκαλιτσούνη ή CHEVREUL.—Ντδδ Το ζήτημα του κλήρου (Γ') Ως προς την συντήρησιν.—Μιχ. Γ. Γαλανού, Η εν Χριστω αδελφότης.—Επιστολή Γ. Σκαλιτσούνη—Δωρεαί υπέρ της «Αναπλάσεως».—Αλληλογραφία.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Γνωσόν το τηλεγράφημα οτι οι Κρήτες εξήτησαν την ένωσιν των μετά της Ελλάδος. Το πράγμα εχει ως εξής: κατά νεωτέρας ειδήσεις: Έν Κρήτη υπάρχουσι δύο πολιτικαι μεριδες: η μερίς των φιλελευθέρων και η μερίς των συντηρητικων. Κατά τας τελευταίας δημοτικας και βουλευτικας εκλογας η μερίς των συντηρητικων ήττηθη κατά κράτος. Οι συντηρητικοι βαρέως φέροντες την ήτταν αυτην διεκήρυξαν δια στόματος οδ βουλευτών εξ αυτών, αποχωρούντων της Βουλής, οτι μόνον δια της ένώσεως της Κρήτης μετά της Ελλάδος θα επέλθη η βελτίωσις του τόπου. Οι φιλελευθεροι απήντησαν οτι δεν δύναται να υπάρξη έτερα γνώμη περι του αντικειμένου τοιτου, αφοδ ενισχόν το φρόνημα του Κρητικού λαου αποβλέπει εις την εθνικην αποκατάστασιν, αλλά θεωρεσιν ακατάλληλον την ωραν ταυτην προς εργασίαν δια την πραγμάτωσιν του έρουδ τοιτου σκοπου.

Η αγγλική «Αλήθεια» αναφέρει οτι η Ανασσα της Αγγλιας ήτις φημίζεται επι φιλαργυρία δεν αναλαμβάνει τας δαπάνας της εν Κονσταντινου διαμονής του σαχου της Περσίας και της ακολουθίας αυτου, διότι κατά τα 1873 η επίσκεψις του Σαχου εστοίχισεν εις μέν την Ανασσαν 250,000 φράγκων εις δε το δημόσιον της Αγγλιας 300,000, σημερον δε αι δαπάναι θα ηνε ετι μάλλον υπερόγκαι διότι η ακολουθία του Σαχου αποτελείται εξ 60 ανδρων, οτινες θα διαμεινώσιν επί 25 ημέρας εν Αγγλία.

Η πολυθρύλλητος πρόποσις του Τσαρου, η εν Ρωσσία μεταβάσις του Σαχου και η του Ουμβέρτου εις Βερολίνον αποτελουσι τα κυριώτερα της ημέρας ζητήματα, περι ών εξακολουθει να γίνηται μακράς λόγος εν ταις ευρωπαϊκαίς εφημερίσιν. Κατά τα εκ Πητρούπολεως τηλεγραφήματα η πρόποσις του Τσαρου κρητινω υπέρ της υγείας του ηγεμόνος του Μαυροβουνιου του μόνου πικου και ειλκιρινου φίλου της Ρωσσίας ζωηροτάτην ενεποίησεν εντόπω-

σιν επί του δημοσίου προημάτων της χώρας.

Τα «Νέα» εξαίρουν την ειλικρινή φιλική της Ρωσίας προς τον ήγμενον του Μαυροβουνίου, εν παριστάσει ως τοσοῦτον πιστόν εις την Ρωσίαν, ὅσον καὶ εἰς τοὺς ἐθνικοὺς πόλους τῶν ἰδίων αὐτοῦ ὑπηρεσιῶν.

Ἡ «Σβιέτ» ἐπιπροκαί τοὺς λόγους τοῦ Τσάρου, ὅτις μεγαλοπρεπῶς ἀπαντᾷ εἰς τὰς ἀτυχεῖς φαινομενολογίας, ἃς ὑπενεργούσιν οἱ ψευδοφιλοὶ τῆς Ρωσίας ἐν χώραις ὑπὸ χριστιανικοῦ ἀρεθουθίαις αἰμάτων κηρύσσει δὲ ὅτι ἡ πρόποσις τοῦ Τσάρου μείζονα ἐστὶ προσκίτται σημασίαν ἐκ τῆς συμπτώσεως αὐτῆς μετὰ τῶν προσπαθειῶν τῆς Σερβίας πρὸς ἀνάγκησιν τῆς πλήρους ἐθνικῆς αὐτῆς ἀνεξαρτησίας.

Ἡ «Βουδαπέστη τῆς Πετροπόλεως» καθορᾷ ἐν τῇ ἀπολυτρώσει τῆς Ρωσίας ἀπὸ ἀπατηλῆς συμμαχίας, ἣτις εἴπειν νὰ παρασύρῃ αὐτὴν εἰς δυσάρετους περιστάσεις, πολὺτιμα πλεονεκτήματα.

Καὶ τὰ βιενναῖα φύλλα ἐξακολουθοῦσι σχολιάζοντα τὴν πρόποσιν τοῦ Τσάρου, ἐν ἣ καθοροῦσι σοβαρὸν σύμπτωμα διαθέσεων τοῦ Τσάρου δυναμένων νὰ ἐπηρεάσωσι τὴν πολιτικὴν.

Ἡ «Ἐφημερίς τοῦ Πεδεμοντίου» δημοσιεύει περὶ τοῦ εἰς Βερολίνον ταξειδίου τοῦ βασιλέως Οὐμβέρτου ἄρθρον, ἐν ᾧ ἐκτίθησιν ὅτι ἡ τριπλή συμμαχία ὡς καὶ αἱ τῶν ἡγεμόνων ἐπισκέψεις τριπλοῦν προτίθενται σκοπὸν: Ἴον τὴν εἰς τὴν Ἰταλίαν ἐξασφάλησιν τῆς κατοχῆς τῆς Ρώμης, 2ον τὴν εἰς τὴν Γερμανίαν ἐξασφάλησιν τῆς κατοχῆς τῆς Ἀλατίας καὶ Λοθαρηγγίας, 3ον τὴν ἀπαγόρευσιν τῆς εἰς Ἀνατολὴν

4. ΕΠΙΦΡΑΣΙΣ.

Τὸ περὶ τοῦ σχολίου τῆς ἐκπαιδεύσεως τῆς Ἑλληνίδος νεολαίας δόγμα τοῦ λογιου Διευθυντοῦ τοῦ ἐν Ἀθήναις Διδασκαλείου κ. Χαρισίου Παπαμαρκοῦ.

(συνέχεια)

Τῆς πολιτικῆς ἰσχύος λοιπὸν καὶ τῆς παραγωγῆς καὶ συντηρήσεως τοῦ δημοτικοῦ πλοῦτος προπαρασκευαστικὸς πρέπει νὰ γίνῃ οὐκ ἄλλοις τῆς πολιτείας θεσμοῖς καὶ ὁ πολιτικὸς θεσμὸς τῶν σχολείων, ἀπὸ μάλιστα μόνον ἡ τύχη τῶν δύο τούτων καθορίζει τὴν τύχην τοῦ ὄντως ἀνθρωπίνου βίου. Καὶ ὄντως ἐὰν ἐπιχειρήσωμεν σύντομόν τινα ἀρτίαν εἰς τὰς σκοπὰς τῆς Ἰστορίας, ἡ ἀδυσώπητος χεὶρ τῆς Κλειῦς θὰ δείξῃ ἡμῖν τὰς ἐκ τοῦ ἀκάμπτου χωροστῆρος αὐτῆς ἐξελευθούσας γραφὰς, ἐν αἷς ζωηρῶς καὶ θαυμασιῶς ἀπεικονίζονται τὰ αἰτία τῆς ζωῆς ἢ τοῦ ἀρτισμοῦ τῶν πολιτῶν καὶ αἱ γραφαὶ αὐταὶ μόνον οὐκ ἀφήσουσιν ὅτι λα-

προελάσει τῆς Ρωσίας. Ἐν ἄλλαις λέξεσιν ἀποσκοποῦσι τὰ δύο ταῦτα εἰς διατήρησιν τοῦ καθιερωτοῦ καὶ κατὰ συνέπειαν τῆς εἰρήνης ἢ εἰρήνη ὅμως αὐτὴ οὐδαμῶς παρέχει τὰ ὠφελήματα, ἀτινα ἡδυνάτο τις ν' ἀναμένῃ ἀπ' αὐτῆς, ἐμιαίξει δὲ κατὰ πολλὰ πρὸς ἐνοπλον ἀναγκωγῆν. Ὁ κ. Κρίσπης διὰ τῶν ἐν Βερολίνω λόγων αὐτοῦ ἀπέδειξεν ὅτι ἐπεθύμει νὰ παράσῃ εἰς τὴν εἰρήνην ταύτην ἐνεργητικώτερον καὶ φιλανθρωπώτερον χαρακτῆρα.

Κατὰ τὰς ἐκ Πετροπόλεως εἰδήσεις ἢ ἐντύπωσιν, ἦν ἐν ταῖς ἀνωτέραις πολιτικαῖς σφαίραις τῆς ρωσικῆς πρωτεύουσας ἢ τοῦ σάγρου ἐπίσκεψις ἐνεποιήσεν, οὐδαμῶς ὑπῆρξε τοσοῦτον εὐνοικὴ ὅσον κατ' ἀρχὰς ἐπιτεύθη. Τὸ τοῖς Ἀγγλοῖς παραχωρηθὲν προνόμιον περὶ ἰδρύσεως Τραπεζῆς ἐν Τεχεράνῃ ὑψίστην κέκτηται ἐν γένει σπουδαιότητα, καθόσον γνωστὸν ἐστίν, ὅτι ἐν ταῖς ἀσιατικαῖς χώραις οἱ χρηματικὰ κεφάλαια διατιθέμενοι καθίστανται, κατὰ τινα τρόπον, κύριοι τῆς χώρας.

Οὕτω, τὰ ρωσικὰ φύλλα αὐτηγόρατα κατακρίνουσι τὸν λ. Λιτσατσῶφ, δῆμαρχον Πετροπόλεως, θεωρήσαντα καθῆκον αὐτοῦ ἐπίσημον νὰ παρασκευάσῃ τῷ Σάγῃ ὑποδοχὴν καὶ προσενεγκόντα αὐτῷ πολυτέλες λεύκωμα περιλαμβάνον διαφόρους ἀπόψεις τῆς χώρας, ἐνῶ ἡ τοῦ ἡγεμόνος τοῦ Μαυροβουνίου ἀφιζὶς ἀπαρατήρητος σχεδὸν παρήλθεν αἱ αὐταὶ κατηγορίαι ἐκτοξεύονται καὶ κατὰ τοῦ δημαρχείου τῆς Βαρσοβίας δαπανήσαντος 200,000 ρουβλίων πρὸς τὴν τοῦ μονάρχου τῆς Ρωσίας ὑποδοχὴν.

Νέα Ὑόρκη, 25.—Ἐκ τῆς ἀγγλι-

κῆς, ὅτις ἀπώλεσε τὴν πολιτικὴν αὐτοῦ ἰσχὺν καὶ πτωχὸς ἐγένετο, ἀπῆλθεν οὐκ ὀλίγον ποτε καὶ δι' οἰσεθῆποτε λόγους τῶν πηγῶν τοῦ πλοῦτος αὐτοῦ, ἀποθνήσκει, λαὸς δυναμὸς νὰ ἐπανακτήσῃ αὐτὰ ἀναβίῃ, λαὸς διατηρῶν ἀκριβῆ τὴν τε πολιτικὴν αὐτοῦ ἰσχὺν καὶ τὸν πλοῦτον, ἣ καὶ ἀμύξει Πολιτικὴ ἰσχὺς καὶ δημοτικὸς πλοῦτος, λοιπὸν, κατὰ τὴν ἀνευθεθὴ μαρτυρίαν τῆς ἱστορίας, εἶναι τὰ δύο τὰ ζωποιοῦντα τὸν βίον τῶν ἀνθρώπων, τὸ καθιστῶντα δυνατόν καὶ καλὸν τὸν ἀνθρώπινον βίον.

Ἐποῦ γὰρ ἰσχυρὸς συζυγοῦσι καὶ δὲ ἡ ποικίλη ξυνορὶς τῶν δε καρτεριωτέρων, κατὰ τὸν Αἰσχύλον.

Ἀλλὰ τὰ δύο ταῦτα τὰ σώζοντα τὴν πολιτείαν δὲν εἶναι τόσον ἀπλά, ὅσον φαίνονται ἢ πολιτικὴ ἰσχὺς εἶναι τὸ τελικὸν ἀποτέλεσμα πλείστων καὶ σπουδαιωτάτων παραγόντων, εἶναι ἀθροισμα ἐκ πολλῶν καὶ δυσἀποκρίτων στοιχείων συγκροτούμενον, ὃ δὲ δημοτικὸς πλοῦτος δὲν εἶναι ἐκεῖνος, ὃν ἡ ἀπληστία καὶ ἡ φιλοχρηματία γνωρίζει, διότι «καὶ οὐκ ἐστὶν πλοῦτεῖν κἀλλο μὴδὲν εἰδέναι», διότι «δειλὸν ἐστὶ ὁ πλοῦτος καὶ φιλόψυχον κακόν», ὡς γνωστὸν τὸν καιρὸν τούτον καὶ δειλὸν καὶ φιλόψυχον πλοῦτον

κῆς Βικτωρίας τηλεγραφοῦσιν ὅτι, διετάχθησαν τὰ ἀγγλικά πολεμικά Swiftsure, Amphion καὶ Iearn. ὅπως ἀποπλεύσωσι παράυτα εἰς τὰς θαλάσσας τῆς Behting πρὸς προελασίαν τῆς ἀλβίας τῶν Φωκῶν κατὰ τῶν Ἀμερικανῶν. Ἡ διακοπὴ τῶν σχέσεων μετὰ Ἀγγλίας καὶ Ἀμερικῆς θεωρεῖται ἀναπόφευκτος ὑπὸ τῆς ἐφημερίδος Colonist.

Ἀθήναι, 25.—Ὁ συντάκτης τοῦ «Ραμπάρ» Κλεάνθης Τριανταφύλλου, (καταδικασθεὶς ὡς γνωστὸν ἐπὶ ἐξυθρίσει κατὰ τοῦ βασιλέως εἰς 7 ἐτῶν καθείρξιν) ἤτοκτόνησε.

Λουδίνον, 4.—Ἡ «Σφαιρα» δημοσιεύει τὸ ἀκόλουθον τηλεγράμμα ἐκ Βερολίνου:

«Τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ ταξειδίου τοῦ βασιλέως Οὐμβέρτου εἶναι ὅτι ἡ Γερμανία ἀναγνωρίζει τὴν Ἰταλίαν ἡνωμένην μετὰ πρωτεύουσας τὴν Ρώμην.

Βελιγράδιον, 4.—Ἐνεκά λόγων οἰκονομίας ἢ κυβερνήσεως προτίθεται νὰ ἐλαττώσῃ τὸν κρατὸν ἐν καιρῷ εἰρήνης κατὰ 20 ο/ο.

Μαδρίτη, 4.—Ἐπικαίται συνεννόησις μετὰ τῆς κυβερνήσεως καὶ τῶν ἀρχηγῶν τῶν διαφόρων κομμάτων.

Ἡ βουλὴ θὰ συνέλθῃ τῇ 8 τρέχοντος.

Βιέννη, 4.—Ὁ κίνδυνος περὶ ἐπιπλοῦσιν ταραχῶν ἐν Βελιγράδιῳ ἀπεσοβήθη. Ὁ Γαரசανὶν ἐξήτησε τὴν προελασίαν τοῦ πρωθυπουργοῦ, ἣτις καὶ τῷ παρεχωρήθη.

Διαψεύδεται ἡ φυγὴ τοῦ Γαரசανίν.

Νέα Ὑόρκη.—Τηλεγραφοῦσιν ἐκ Χαϊτί, ὅτι ὁ κρατηγὸς Ἰππόλυτος ὀδεύει πρὸς τὸ Port Prince, ἔνθα τὰ κρατεύματα τῶν μεσημβρινο-

δὲν ἐνοσοῦμεν, ἀλλ' ἐν νῆ-ἐχομεν τὸν πλοῦτον ἐκείνον, ὅστις δὲν ἀποκτάται διὰ τῶν συνθηκῶν καὶ τοῖς ἀπλήστοις καὶ φιλαργύροις γνωστῶν καὶ περιληφμένων μέσων, ἀλλὰ δι' ἄλλων πολλῶν ἀνθρωπινωτέρων καὶ καματηρωτέρων, συνεπαγῶν ἀποτελέσματα πάντη διάφορα τῶν ἀποτελεσμάτων ἐκείνου τοῦ πλοῦτος, ὅστις γεννᾶται μὲν ὑπὸ τῆς φιλοχρηματίας, πρὸς τὴν ἀπάντες ἀπλήστως ἠδὴ νοσοῦμεν, γεννᾷ δὲ τὴν φιληθονίαν τὴν δουλαγωγούσαν, μάλλον δὲ αὐτανδρῶς καταδουλοῦσαν ἤδη τοῦ βίου, ὡς ὁ Λογγίνος θὰ εἴλεγε. Ἡ πολιτικὴ ἰσχὺς εἶναι, ὡς εἴπομεν πρὸ ὀλίγου, τὸ τελικὸν ἀποτέλεσμα πλείστων καὶ σπουδαιωτάτων παραγόντων, εἶναι ἀθροισμα ἐκ πολλῶν καὶ δυσἀποκρίτων στοιχείων συγκροτούμενον. Αὕτη προαπαιτεῖ πρώτιστα πάντων σωματικὴν ἰσχυρὴν καὶ πολεμικὴν ἐμπειρίαν τῶν καθ' ἕναστον ὑποκειμένων τῶν συγκροτούντων τὴν πολιτείαν «ὅπλων ὀπλων δεῖ», βῶθ ὁ Αἰσχύλος, «ἢ δὲ ξανθῆσαι καὶ προγυμνασάσαι χεῖρα» ὁ Σοφοκλῆς, «εἶς μυρίους ὀρθοῦς ἀετὸς σοβεῖ» ὁ Σωθῆρος «Δημόκριτος δὲ παραίνει τὴν τεπολιτικὴν τέχνην μεγίστην οὐσαν ἐκδιδάσκεισθαι καὶ τοὺς πόρους διώκειν, ἀφ-

νατολικῶν μερῶν εὐρίσκονται εἰς μεγίστην ἀταξίαν καὶ ἔνθα μεγίστη βασιλεύει ἀναρχία.

«Κύριός τις, ἐπιστείλας πρὸς κυρίαν τινα, τείρους τῆς ὥρας, συνώδευεν αὐτοὺς διὰ τῶν ἐξῆς στίχων ἐρμηνευτικῶν τοῦ μαγειρεύματος τούτου».

Τὴν κηφὰ καὶ σκυκοῦλα,
Ὅπου θὰ σοῦ φέρ' ἡ θούλα,
Λάβε τὰ μετὰ προσοχῆ,
Κάμε καὶ μὴ προσεγγῆ,
Ἡ κανένα πιπερὸν,
Ἡ ἑλλίσε εἰς τὸν οὐρανὸν,
Δὲ ἐμένα τὸν καυμένο,
Λῆμ' ἀλλὰ νὰ νὰ σοῦ στέλνω
Στὴ σκυκοῦλα, μυρωδάτη,
Τείρους ὀκῦρετα δερμάτι,
Ἀνασκουμπώσε τὰ χεῖρά,
Ἡρ' ἡουλίερα καὶ μαχαίρα,
Ἡε τῆς μάνας σου ποῦ ξέυρει,
Τὸ κουρκούτι μετ' ἄλευρι,
Ἄρ' αὐτοὶ κοπανισθῶνε,
Ἡ πο νερὸ εὐθὺς νὰ μπουνε,
Κ' ἐπειτα μετ' τὸ κουρκούτι,
Ὅλοι ἄς πάρουν μακροβούτι,
Καὶ τὸ λάδι εἰς τὸ τηγάνι,
Ὅταν κρούσου πλῆται κἀνη,
Ρίχνε ἕνα ἕνα τείρο,
Μετ' εἰς τοῦ τηγανίου τὸν γύρο,
Μὴ, κοκῶνα μου, πατίσης,
Καὶ ἀκαπάνιστους το' ἀφήσης,
Ἡ ξηρὰ κάμψε καμψιὰ,
Μετ' τὸ λάδι εἰς τὴν φωτιὰ,
Ὅποιος τείρος κοκκινίσῃ,
βγάλτεν μὴ σὲ πιταουλίσῃ,
Καὶ εἰς ὀλίγον θὰ κωπταῖς,
Καὶ γλυκὰ ἀναστενάξῃς,
Ἐάν τοὺς δὴς κοκκινισμένους,
Μετ' τὸ πιάτο ἐκπλωμένους,
Καὶ ἐν ἴσως στερημισθῆς,
Καὶ ἐμὲ νὰ θυμῆθῃς,
Ποῦ εἰς τείρο τὸ καυμένο,
Μοῦ χεῖς τὸ περὶ καυμένο,
Χωρὶς λάδι καὶ φωτιὰς,
Μετ' αὐταῖς σου ταῖς μαρμαῖς.

Δ. Α. Δ.

ὦν τὰ μεγάλα καὶ λαμπρὰ γίνονται τοῖς ἀνθρώποις, ὡς λέγει ὁ Πλούταρχος. Μάλιστα ἡ σωματικὴ ῥώμη καὶ ἡ πολεμικὴ ἐμπειρία εἶναι τὸ πρώτιστον, ὅπερ πρέπει νὰ ἐπιδωκῶνται τὰ σχολεῖα καὶ παντὸς μὲν ἔθους, μάλιστα δὲ τῶν ἐθνῶν ἐκείνων, ἃ τινὰ δὲν ἔχουσιν εἰσέτι συμπλήρωσιν τὴν πολιτικὴν αὐτῶν ἀποκατάστασιν, διότι ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ οὐκ ἐστὶ κρείσσον ἄλλο πλὴν κρατῆν δόρι» κατὰ τὸν Εὐριπίδην τὰ ξηρὰ γράμματα καὶ τὰ πάνδηλα γραμματικά καὶ λοιπὰ τερετισμάτα καὶ μωρολογήματα, τὰ μόνον καρποῦντα τῆς εἰς τὰ σχολεῖα φοιτήσεως τῆς Ἑλληνίδος νεολαίας, εἰς ἔδαφος νὰ καταβάλλωσιν, ἀλλ' οὐδέποτε ὕψηλὸν νὰ ὀρθώσωσιν τὴν μοθηραπράττουσαν καὶ βαρύνουσαν πατρίδα δυνατόν «ἀλλ' ἐμοὶ πίθου» παῦσαι μελωδῶν, πολεμῶν δ' εὐμουσίαν ἀσκεῖ τοιαῦτ' ἀεὶ καὶ δόσεις φρονεῖν, σκάπτων, ἄρῶν γῆν, πομῶν ἐπιστάτων, ἄλλοις τὰ κομψὰ ταῦτ' ἀρεῖς σαφίσματα, εἰς ὧν κενόσιν ἐγκατοικήσεις δόμοις» ὀρθότατα εἶλεγε πάλαι ποτὲ ὁ ἐν τῇ Ἀντιόχῃ τοῦ Εὐριπίδου (ἀπ. 188) Ζῆθος πρὸς τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ Ἀμπίωνα.

(ἔπεται συνέχεια)

Τύποις ΣΑΛΗΗΓΓΟΣ.